

[Socialministeren.]

eller derover, men foretrækker den yngre Arbejdskraft, der vil der være et ikke ringe Tal, som netop paa Grund af Konjunkturerne tvinges til at gaa paa Kommunehjælp, gaa paa Socialkontorerne og faa den Understøttelse, som de skal have for at kunne leve. Og det er jo da ogsaa i Bemærkningerne til dette Lovforslag noteret, at Kommunerne for deres Vedkommende vil spare alene i Kommunehjælp mindst 3 Mill. Kr. ved Gennemførelsen af denne Lov; saa mange Mennesker over 60 Aar gaar der i Øjeblikket paa de sociale Kontorer og faar den Understøttelse, de skal have for at kunne leve, at det svarer til en samlet Udgift paa omtrent 3 Mill. Kr. Saa meget Kendskab har jeg til den store Del af Befolkningen, jeg altid har bevæget mig imellem, at jeg tør sige, at der er ingen, som paa Grund af den Ændring, der nu vil finde Sted, vil søge Aldersrente for Aldersrentens Skyld. Af de ca. 30 000 mellem 60 og 65 Aar, der højst kan være Tale om, hvis alle søger, har allerede 8 000 faaet Aldersrente efter de gældende Ventilbestemmelser. De Ventilbestemmelser, der findes, har ikke været udnyttet i en saadan Grad, som de med en anden Fortolkning kunde have været udnyttet, og jeg ved af Erfaring, fra et Udvalg, hvor jeg har været med til at træffe Afgørelser i en Mængde af den Slags Sager, at hvis man havde brugt det andet Led i den samme Lovbestemmelse, vilde de 8 000 have været nærmere de 16 000. Dertil kommer, at de Betingelser, der har været opstillet, ogsaa for dem, der har faaet Aldersrente efter de gældende Ventilbestemmelser, har været saa stramme, at de for mig meget ofte har set nærmest urimelige ud. Naar det er Tilfældet og vi ved, hvor mange Tusinde Mennesker der enten har ligget deres Slægtinge meget haardt til Byrde eller er gaaet til Socialkontorerne for at faa deres Hjælp, ja, saa ved vi naturligvis, at der vil komme en ikke ubetydelig Tilgang, men at hævde, at det er et meget stort Antal Tusinder af arbejdsdygtige Individier, der løftes ud af Produktionen og sættes hen paa Aldersrente, det har man ikke i mindste Maade Ret til.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen talte om Socialreformen og Partiet Venstres Stilling, Medvirken og Ansvar og vilde nu fralægge sig Ansvaret. Jeg for mit Vedkommende har ikke det mindste imod, kan ikke have det, at Partiet Venstre gennem det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen fralægger sig Ansvaret for alt, hvad der er sket af Revisioner efter 1933,

men Loven af 1933 kan Partiet Venstre ikke løbe fra. Det ærede Parti kan staa fast paa det Standpunkt, det er et Standpunkt, jeg forstaar, selv om jeg for mit Vedkommende ikke kan billige det, men uden videre at tage Afsked med, hvad man har medvirket til i 1933, lader sig nu engang ikke gøre. Derimod har jeg ikke det mindste imod, kan heller ikke forhindre det, at Partiet Venstre tager Afstand fra den Revision af Sociallovgivningen, der finder Sted navnlig gennem denne Vinters Rigsdagssamling. Vi reviderer, sagde det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen; det er rigtigt, og der er meget andet, som efterhaanden skal revideres end netop Sociallovgivningen. Der er sket en politisk Ændring, der lovgivningsmæssigt maa give sig Udtryk i de Love, der vedtages. At Partiet Venstre, der i saa høj Grad tidligere har været Regeringsparti, ikke kan følge med og ikke ønsker at deltage i det Revideringsarbejde, er en Sag for sig, det maa Partiet Venstre selv afgøre, men jeg vil have Lov til at fastholde, at jeg tror, det i Virkeligheden vil tjene det ærede Parti selv til Ære, at det til sin Tid kan tale om, at det dog deltog i Lovgivningsarbejdet i 1933.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard synes jeg var ved at komme lidt over paa den anden Side, det var Toner, som vi ellers ikke har hørt, og det gælder i øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, som egentlig havnede i den Betragtning, at naar man nu endelig skulde paa-ligne de invalideforsikrede en højere Præmie, endelig vilde anvende en hel Del flere Penge fra Samfundets Side til Aldersrentenydere, hvorfor saa ikke gøre Aldersrenten højere for dem, der i Forvejen havde Aldersrente, dem fra 65 Aar opefter? Det har vi ikke hørt noget om ved første Behandling af dette Lovforslag, og mig bekendt har det heller ikke været fremført under Udvalgsforhandlingerne, at man var villig til at ofre de samme Beløb til en Forbedring af de nuværende Aldersrentenyderes Vilkaar. Jeg for mit Vedkommende vilde ikke helt ud have kunnet tiltræde en saadan Betragtning, fordi jeg har den Opfattelse, at det, som Forholdene har udviklet sig, i Virkeligheden er ganske nødvendigt at faa Aldersrentealderen nedsat til 60 Aar. Men hvorfor nu paa dette Punkt være mere radikal end os andre, nu pludselig være velmenende over for de gamle Aldersrentenydere, som man dog i 1927 og 1933 var med til at anbringe netop der, hvor de er blevet anbragt? Hvorfor nu, da man ved, at det er for sent at faa ændret ved det,